

Nordiska mästerskapen – Fotboll – Estland

En resa med vänner för livet

– Polisen, Peter Eriksson.

Jag svarar i telefonen aningen nervöst eftersom jag ser att det är stadium som ringer och kläderna vi beställt inte hade kommit än.

– Tja, det är Rikard på Stadium. Era matchkläder, jag är lite orolig för dem. Overaller och allt annat är tryckt. Men matchkläderna har inte skickats från Tyskland än.

Med tanke på att det var tisdag, veckan innan vi skulle åka, så är kallsvettig i underkant för vad jag blev.

Men, många mail och telefonsamtal senare så ringde Stadium på onsdag veckan efter, samma vecka som vi skulle åka.

– Kläderna har kommit, nu måste jag bara köra ut de till tryckeriet för tryck berättade Rikard på stadium vänligt.

Kläderna hämtades på fredagen och sorterades upp i fullt kaos. Ca 240 artiklar skulle förpackas i 37 olika ryggsäckar för att sedan under söndagen transporteras till Arlanda.

Söndag kl 04.30. Nu är det snart dags vaknade jag hastigt av att tänka. Månader av förberedelser och vad som kändes som tusentals nedlagda timmar av ledarstaben skulle nu mynna ut i något som vi hoppades på skulle tas emot med glädje av de uttagna spelarna. Minutiösa förberedelser med allt ifrån spelidé, spelarutbildning, resa ner och all utrustning behövde nu kokas ner i ett paket med guldgänsande snören.

Ledarstaben träffades i Strängnäs för att packa in all utrustning i bilar för färd upp till Arlanda. Spelarna själva stod för bokning av sin resa och glädjande så var det ett 20 tal spelare ifrån både dam och herrlag som mötte upp på Arlanda. Nu började resfebern infinna sig ordentligt. Skulle vi verkligen ro detta i land och göra SPI stolta?!

De spelarna som inte anslöt på Arlanda tog sig ner dagen innan eller ifrån andra flygplatser runt om i Sverige. Gemensamt för oss alla var det spännande äventyret som väntade i Estland! För första gången sedan 2011 skulle ett svenskt polislandslag i fotboll ställas på benen.

Arrangören hade på grund av ett avhopp ifrån Finland varit tvungen att kasta om spelschemat, vilket medförde att vi skulle spela första matchen med damlandslaget redan klockan 15.30 samma dag som vi landade. Vi som flög ifrån Arlanda landade i Estland 10.30 och de sista spelarna landade 12.30 i Estland. Hur skulle vi hinna? När vi väl hade landat så var det snabba ryck som gällde, vi skulle checka in på hotellet, packa upp utrustning, dela ut utrustning, äta, ta oss till arenan, ha någon

form av genomgång och presentation (de flesta spelarna hade aldrig träffat varandra innan) för att till sist ställa upp för nationalsången och lyckas genomföra en match! Vi stötte givetvis på patrull redan vid incheckningen, hotellet hade gett ut alla våra rum till Norges lag. Så vi stod där i foajén hungriga och svenskt småirriterade. Efter ca 1 timmes försening fick vi våra rum och spelarna fick snabbt äta och ta sig upp till sina rum för att lasta in sin utrustning samt byta om till landslagsoverall.

Vi ledare slängde in våra väskor på rummen och samlades för att göra en sista kontroll av matchgenomgång och annat. När vi var klara så var det dags för ledargenomgång tillsammans med arrangören. Samtliga ledare lyssnade mer med stortän än med örat, vi satt och stampade och ville inget annat än att bege oss till arenan.

När genomgången var klar så begav vi oss ledare ner till foajén där damlaget väntade ombytta. Den synen vi ledare möttes av gjorde fotbollshjärtat alldeles varmt. Alla var så snyggt upplädda i de gemensamma overallerna som Adidas och Stadium tagit fram. Det var alltså verklighet, denna dröm som vi ledare pratat om i över ett år skulle nu förverkligas.

Första motståndet för damlandslaget stod Estland för, bussresan var ett bra sätt för spelarna att komma i gamemode efter den kaotiska inledningen. Man kunde faktiskt ta på spänningen i bussen. Det var nu gametime! Vi anlände till Nike Arena, som arenan hette, uppspelta och vad jag kan tänka mig aningen nervösa.

När det var dags för genomgång innan match så märktes det att även kaoset innan matchen hade ställt till det i huvudet på Förbundskapten Eriksson. Min sämsta matchgenomgång under min tränarkarriär verkade aldrig ta slut. Damerna, med lagkapten Marion Nilsson visade dock inga tecken på att ha missförstått det som sades.

Redan när damerna värmdes upp så märktes det att detta var ett lag man skulle bli stolt över. **VILKEN INSTÄLLNING.**

Arrangören hade minutiösa föreberedelser innan matcherna, så lagledaren och materialförvaltare David Bergsten hade fullt upp innan matcherna.

Klockan slog så 15.23 och spelarna var redo för match! Damerna gick iväg för att ställa upp inför nationalsången. 15.26 dånade Du gamla du fria ut i högtalarna (även om första biten fick avnjutas av enbart spelarsång då arrangören glömde dra på volymen i några sekunder). Att se och stå på sidan av detta polislandslag är något jag aldrig kommer glömma.

15.30... Domaren blåser stenhårt i sin pipa och första matchen i Nordiska mästerskapen startar. Damerna visade direkt att det faktum att de inte spelat ihop eller ens träffats tidigare inte skulle spela någon roll. De första tio minuterna in i matchen hade Estland knappt rört bollen. Och de få anfall de lyckades skapa löste enkelt den fantastiskt duktige målvakten Christina Edevärn. Klockan hann slå 15 minuter. Sedan hände det som jag längtat efter sedan jag började med polisidrott 2013. Ett svenskt mål i ett officiellt mästerskap. Kristin Andersson lyckades trycka iväg ett skott som inte skulle se sin motsvarighet under hela turneringen. 1-0 till

Sverige! Och det första mästerskapsmålet sedan 2011 var ett faktum. Glädjen på bänken och på planen var total.

Sverige fortsatte att dominera matchen mot Estland och segersiffrorna skrevs till slut till 7-0 i Sveriges favör. Efter matchen var det idel glada miner. Vi hade lyckats vinna den psykologiskt viktiga inledande matchen.

Efter matchen var det dags för oss ledare att ladda om till herrarnas första match 20.30. En omställning som för oss ledare inte var helt enkelt! Att gå ifrån total urladdning till uppladdning på bara en timme var inte alldeles enkelt. Vi hade dock förberett oss så noga så vi var beredda på utmaningen! Sveriges herrlag skulle ställas emot Danmark i första matchen. Ett Danmark som hade ett antal spelare som precis klivit av Danmarks näst högsta nivå. En tuff utmaning stod vi således inför. Sverige började riktigt starkt och hade ett par chanser som med lite tur kunnat innebära ledning. Sveriges målvakt Mattias Fillipanics gjorde några vassa räddningar som till en början gjorde att matchen var så jämn som den skulle vara. Efter ca 25 minuter började dock resan i benen och Danmarks galna tempo ge Danmark ett övertag. Danmark pressade på resterande matchen även om Sverige hade en period i andra halvlek där spelet tycktes vända igen. Siffrorna skrevs till slut till 4-0 till Danmark. Efter analys av matchen så insåg man snabbt att Danmark var en storlek för stora. Danmark var även det herrlag som senare i turneringen tog den ädlaste valören.

Nu bar det tillbaka till hotellet för middag och sömn. Till vår förskräckelse var maten slut när vi kom tillbaka till hotellet. De hade felberäknat hur mycket vrålhungriga poliser äter. Couscous och sallad samt bröd blev middagen efter en otroligt tung dag. Spelarna beordrades att gå direkt till gå utan att passera fängelse. Herrarna hade sin andra match redan klockan 11.00 dagen efter. Så lite mat och lite sömn var den återhämtning vi kunde erbjuda dem. Vi ledare samlades på mitt hotellrum för matchanalys och uttagning av ny startelva till både herr och dammatch. Klockan slog 01.20 innan vi var klara och det äntligen var dags för några timmars vila.

08.00 var det frukost och 09.30 var det avfärd mot arenan. Detta eftersom det innan match 2 skulle vara invigning av turneringen. Tallinns borgmästare och högste Polischef talade inför alla lag. De talade om hur viktigt det tyckte det är med friskvård och med just polisidrott. Eftersom idrott i många avseenden kan liknas vid polisyrket och att jobba inom polismyndigheten i stort. Det var imponerande att höra hur så pass högt uppsatta personer anser det vara så viktigt med idrott att de lägger ner stora resurser på att driva polisidrott och idrott i allmänhet.

Herrarna skulle efter invigningen möta ett Norge som slagit Estland med 7-0 kvällen innan. Vi hade därför våra aningar om att det skulle bli tufft. Vi visste även om att en del spelare skulle vara trötta och slitna i kroppen efter första dagens mindre kaotiska start. Precis som i första matchen så startade Sverige starkt. Tyvärr hade vi inte riktigt skärpan i de sista avgörande passningarna eller avsluten. Hade vi lyckats få in ett tidigt ledningsmål så är det inte varit omöjligt att rubba Norge. Istället vände även Norge på matchen och ett par individuella misstag gjorde att Norges segersiffror blev onödigt stora. Norge vann till sist med 5-0 vilket inte på något sätt speglar

matchbilden. Hade vi fått möta Norge senare i turneringen så hade vi nog lyckats få med oss 3 poäng.

Även damerna skulle möta Norge under match 2. Lunchen serverades på arenan och dag 2 höll lite lugnare tempo än dag 1. Vi ledare fick därför lite mer tid att prata ihop oss. Inför dammatchen mot Norge så kände vi oss väl till mods och väl förberedda. Norges damer bjöd på lika bra motstånd som Norges herrar gjorde mot det svenska herrlaget.

Norge hade även en forward som hade en spetsegenskap i form av sin snabbhet, vilket gjorde att siffrorna rann iväg lite även mot det norska damlaget. Det syntes även att den formation som vi ledare bestämt inte riktigt fungerade i varken dam eller herrlag. Norges damlag tog till sist hem segern i dammatchen med 5-1. Så en tung dag 2 för polislandslaget som trots nederlagen samlades i hotellets spa och gym för rehab. På kvällen var det sedan uppladdning inför dag 3. Några gick iväg för att äta gott och titta på Sverige-Spanien i EM kvalet för herrar, detta för att ta med sig nya lärdomar inför dag 3. Tyvärr så förlorade även det svenska fotbollslandslaget för herrar med 3-0. 3 tunga förluster för 3 landslag i fotboll under samma dag. Har det någonsin inträffat förr. En historiskt tung dag!

Stärkta av rehabträning, god mat och spabad stod vi inför match 3 med förväntan. En del små krämpor hade börjat visa sig. Bland annat herrlagets duktige lagkapten Peter Friberg. Ett par bristningar i vaden gjorde att hans närvaro i match 3 var osäker. Sjukgymnast Martin Gunnarsson gav ett osäkert besked. Men Fribergs vilja var stark och han bytte om inför matchen mot Island. En vilja som sedan spred sig i laget och herrarna stod väl rustade inför matchen mot Island. Även damerna gjorde sig tidigt på morgonen dag 3 klara. Detta eftersom båda matcherna spelades samtidigt. Vi ledare verkade dock klara oss galant separerade eftersom lagen stod för prestationer som var magiska. Herrlaget ruskade om ett par isländska vikingar och visade att det svenska laget kan spela fotboll. Det märktes dock att småskador började göra sig påminda. Flera av herrspelarna hade krämpor och skador. Vi hade redan under match 2 bytt om vår materialförvaltare till utespelare under overallen. Under match 2 fick han även göra debut! Om än ett kortare inlägg. Sveriges herrar stod till sist som vinnare med 4-0 i matchen mot Island!

Damerna höll sig mer skadefria än vad herrarna gjorde, vilket ledde till att det än idag snackas om prestationen mot Danmark match 3 mellan oss ledare. Inför match 3 för dam och herr så hade vi även gått över till andra formationer då lagkaptenerna framförde att spelarna inte kände sig bekväma i den formation vi valt.

När damerna i match 3 på riktigt kom in i formationen vi tränare valt att ändra till så tappade vi tränare nästan hakan. Hela laget stod för en fantastisk prestation! Allt ifrån målvakt via mittfält upp till forwards. Den duktige forwarden Cecilia Thörngren lyckades under matchen ordna ett hattrick! Slutresultaten i match 3 skrevs till hela 6-2!

Noterbart är att Cecilia även slutade 2a i den totala skytteligan för NM!

Efter en tung inledning på spelschemat så bestämde vi oss ledare för att hela truppen både herr och dam skulle gå ut och äta middag och titta på svenska

damlandslagets inledande VM match. God mat och enorma mängder vatten dracks eftersom herrlaget hade match dag 4.

Dag 4 bjöd på vilodag för damerna som tog hela laget ut och åt god lunch och umgicks i Estlands vackra huvudstad Tallinn! Herrarna gjorde sig redo för den avslutande matchen mot Estland. Ett Estland som hade ett par riktigt resliga spelare. Inte det bästa laget fotbollsmässigt vi mötte, men fysiskt stora och väldigt tunga att möta.

Vi hade nu fått flera skador i herrlaget som gjorde att vi även var tvungen att byta om vår tränare Robert Andersson. När så vår duktige forward Mikael Persson skadade så fanns det inget annat alternativ än att lyfta in Robert. Robert lyckades tillsammans med övriga fantastiska killar manövrera ut Estland och ta en, inte helt enkel seger, med 2-1. Segern visade att herrlaget hade en vilja av stål. För trots flera skador och tungt spelschema så lyckades de samla ihop sig och vinna den viktiga sista matchen! Herrlaget lyckades i och med segern knipa bronsplatsen före Island. Sverige hade fått sin första mästerskapsmedalj i officiella sammanhang på många år! Underbart! På kvällen dag 4 samlades i stort sett hela laget i den stora uppvärmda poolen vid hotellets spa. Och sällan har leken "bolla gris" haft så många åskådare. Många skratt åtnjöts när den ena efter den andra fick härma olika djur i den stora poolen.

Spaavdelningen byttes för en stund ifrån spa till ett svenskt inferno av djurljud.

Sista dagen och dag 5 i ordningen. Damlaget skulle ställas emot Island och segersäkra en silvermedalj. Krämpor och lite nerver hade nu lyckats infinna sig i damlaget. Men den go som fanns i den svenska truppen gick inte att ta miste på. Trycket på arenan steg med ett par hundra decibel när herrlaget tågade in utklädda till huliganer för att heja fram damerna till silver. Herrarna fick vilodag sista dagen och passade då på att tacka genom att starta en egen klack! Trummor, flaggor och alla dess olika hejarramsor kunde både synas och höras ifrån Sportland Arena i Tallinn. Stärkta av herrarnas överraskning och hejarrop började så damerna sakta att ta över matchen mot Island. Efter en imponerande försvarsinsats lyckades Sverige hålla nollan och framåt att göra två mål. Segern var ett faktum och efter 2-0 mot Island så hade Sverige säkrat andraplatsen i Nordiska mästerskapen. Succén var ett faktum. Att två lag som aldrig träffats eller tränat ihop lyckas prestera på det sättet som gjordes i Estland är inget annat än imponerande. Vi ledare är otroligt stolta över att fått leda dessa spelare till medalj.

På kvällen vankades det middag och medaljutdelning! En prisutdelning som jag tror alla av spelarna kommer komma ihåg så länge de lever!

Turneringen var över och en stor känsla av tomhet infann sig. Den fantasivärld som vi fick avnjuta under en vecka kommer ALDRIG att glömmas av oss ledare!

Vi tar med oss vetskapen om att detta skapar band som ingen kan ta ifrån oss. Vi har under veckan även utbytt erfarenheter och lärt känna personer från andra delar av Sverige. Personer och kollegor vi aldrig skulle kunna utbyta erfarenheter med annars. Vår förhoppning är att resor som denna gör att intresset för polisidrott och SPI växer och att polismyndigheten vill vara med på den resan. Polisidrott förenar på ett sätt som polismyndigheten aldrig kommer kunna göra. Att SPI valt att starta landslag i

olika grenar är glädjande och Mikaela Kellner och styrelsen i SPI ska ha en enorm eloge för det arbete ni gör för alla kollegor som brinner för idrott och friskvård. Nu måste bara polismyndigheten vakna och stötta SPI på samma sätt som den norska motsvarigheten gör!

När jag ändå har pennan igång vill jag tacka Rikard Gill på Stadium samt Adidas Sverige för ert arbete med matchkläderna. Tack till Sigillet i Eskilstuna som på så kort tid lyckades med fantastiskt tryck!

Tack även till våra sponsorer som gjorde det möjligt att få till allt material och kläder.
MISAB Mälardalen, Eskilstuna Bygg, Tuna Gym, Pitchers Eskilstuna, Standby, MD Bilservice, Jafro Bygg, Bamamed, Eyeclinic, Rekarne Sparbank och Sweshooter.se

Jag vill avslutningsvis tacka ALLA spelare, varenda en av er, för att ni förgyllde resan för oss ledare. Att få umgås med er och leda er under en vecka har varit sinnesro för själen!

Ni är fantastiska! Jag hoppas vi ses på SM och att resan till Estland är startskottet för det som komma skall!

TEXT: Peter Eriksson, Förbundskapten Fotboll. Svenska Polisidrottsförbundet.

Polislandslagen

Ledare

Tränare: Peter Eriksson, PO Södermanland Kansli

Tränare: Robert Andersson, LPO Eskilstuna

Tränare: Ruben Höjer, US PO Södermanland

Sjukgymnast: Martin Gunnarsson, LPO Eskilstuna

Materialförv.: David Bergsten, Polisutbildningen Södertörn

Damlandslaget

Jessica Jonsson, LPO Södra Ångermanland

Rebecka Öhman, RLC Bergslagen

Linnea Pehrsson, LPO Norrköping

Marion Nilsson, LPO Örebro

Kristin Andersson, LPO Norrköping/Spain

Christina Edevärn, LPO Norrköping

Maria Karlsson, LPO Linköping

Pamela Karlsson, LPO Växjö

Irena Bliznac, LPO Östra Fyrbodalen

Frida Krantz, PO Malmö, Grova Brott

Caroline Jönsson, LPO Östra Fyrbodalen

Cecilia Thörngren, LPO Allingsås

Ebba Stahre, LPO Göteborg City

Kajsa Regnås, LPO Örebro

Marie Berntsson, LPO Söder, PO Malmö

Amanda Johansson, Polisutbildningen Södertörn

Herrlandslaget

Magnus Söderheim, LPO Haningen/Nynäshamn

Zlatko Zindovic, Rättsavdelningen Region Bergslagen

Robin Eliasson, LPO Norrköping

Viktor Kallas, LPO Eskilstuna

Peter Friberg, LPO Växjö/LPO Kalmar

Gustav Olsson, LPO Karlskrona

Ghiasuddin Sediqi, LPO Hisingen, Göteborg

Filip Wengelin, LPO Wengelin

Daniel Borgny, LPO Linköping

Mattias Filipanic, UND Region Öst

Emil Jansson, LPO Västerås

Emil Revahl, Polisutbildningen Södertörn

Johan Leandersson, LPO Kalmar

Mikael Persson, LPO Karlskrona

Maciej Szoltysik, Polisutbildningen Växjö

Oscar Lönnborg, Polisutbildningen Växjö

Placeringar

Herr

1. Danmark
2. Norge
3. Sverige
4. Island
5. Estland

Dam

1. Norge
2. Sverige
3. Island
4. Danmark
5. Estland